

Frimodighed og mirakler

Det kan være spændende at læse om de første kristne og hvordan de vendte op ned på hele den daværende kendte verden. Når man læser kirkehistorie ser man at faktisk bare på nogle få år så gik kristendommen fra at være en minoritetsgruppe til at blive en stor undergrundsbevægelse.

De havde en overbevisning som ikke lod sig true af forfølgelse og en tro som de var villig til at gå i døden for. De var ikke specielt akademiske, men almindelige mennesker med en passion for det de troede på.

Frimodighed og mirakler var deres kendetegn

Når vi læser i Apostlenes Gerninger ser vi at det var ikke var på grund af deres akademiske viden at deres forkyndelse havde så stor indflydelse på dem som hørte på.

Apostlenes Gerninger 4:13

Men da de så Peters og Johannes' frimodighed og blev klar over, at de var jævne og ulærde mænd, undrede de sig; de vidste, at de havde været sammen med Jesus,

Peter og Johannes var blevet stillet frem for det høje råd fordi en lam mand var blevet helbredet. Da de skulle forsvarer sig var det deres frimodighed som fik folkets lederes og de ældste til at undre sig. De var nemlig ikke vandt til at jævne og ulærde mænd talte frimodig og med overbevisning når det kom til åndelige spørgsmål.

Det samme ser vi når det kommer til Jesus. Det står at de var forundret over Hans lære, for han underviste dem som en der havde myndighed.

Mattæus 7:28-29

Da Jesus var færdig med denne tale, var skarerne slået af forundring over hans lære; for han underviste dem som en, der har myndighed, og ikke som deres skriftkloge.

Kristen tro er ment at være en frimodig tro

Her i vesten kan vi ikke lige når mennesker bliver for frimodige, specielt ikke når det kommer til religiøse spørgsmål. Derfor hører man folk sige at tro er en privatsag som man helst ikke skal tale så højt om.

Fordi vi har noget man kalder "jantelov" så kan vi ikke like at nogle påstår de har fundet SANDHEDEN. Du må gerne tro på noget, men hold det for dig selv og for alt i verden ikke påstå at det du tror på er mere rigtig end noget andet.

Mange kristne i dag lægger mere vægt på kundskab og det at være dygtig til at tale når det kommer til forkyndelse. Men dette er jo faktisk det modsatte af hvad Paulus sagde Han gjorde.

1. Korintherbrev 2:1-5

Og da jeg kom til jer, brødre, forkyndte jeg ikke Guds hemmelighed for jer med fremragende talekunst eller visdom, for jeg havde besluttet, at jeg hos jer ikke ville vide af andet end Jesus Kristus, og det som korsfæstet. Jeg optrådte hos jer i svaghed og med megen frygt og bæven, og min tale og min prædiken blev ikke fremført med overtalende visdomsord, men med Ånd og kraft som bevis, for at jeres tro ikke skulle afhænge af menneskers visdom, men af Guds kraft.

Paulus var en lærd man som kunne give dem visdom, men i sin forkyndelse undlod han bevist at bruge overtalende visdomsord. Dette gjorde han fordi han ønskede at deres tro skulle være baseret på noget mere end menneskelig visdom.

I dag er mange menneskers tro et resultat af gode argumenter præsenteret på en overtalende måde. Problemet med dette er at deres tro kun holder indtil der kommer et bedre argument. Så derfor er det mange kristne der begynder at stille spørgsmåltegn ved troen når de læser bøger som "The Da Vinci Code".

Når mennesker tro er baseret på en erfaring af Guds kraft, så falder alle argumenter til jorden, for det var ikke argumenter som førte dem til omvendelse.

Frimodighed overbeviser

Djævelen er meget bange for at kristne skal begynde at forkynde med frimodighed, for han ved at frimodighed er overbevisende.

Men djævelen er ikke den eneste som vidste at frimodig forkyndelse overbeviser. De første kristen var også klar over at evangeliet skulle forkyndes med frimodighed, derfor var det netop dette de bad om.

Apostlenes Gerninger 4:29-31

Og nu, Herre, se dog deres trusler, og giv dine tjenere at tale dit ord med fuld frimodighed; ræk din hånd ud til helbredelse, så der sker tegn og undere ved din hellige tjener Jesu navn.» Da de havde bedt, rystedes det sted, hvor de var forsamlet, og de blev alle fyldt af Helligånden, og de forkyndte Guds ord med frimodighed.

Man skulle tro at når de oplevede forfølgelse så ville de bede om visdom til at forkynde på en sådan måde at de ikke blev forfulgt. Men de var ikke indstillet på at moderere budskabet; det de ville var at forsat kunne forkynde det frimodigt.

Når vi i dag ved at der er ting verden ikke kan lige at høre, så er vi hurtige til at moderere os, sådan at ikke media skal skrive noget negativt om os.

Når de første kristen oplevede forfølgelse var det tre ting de bad om:

1. Beskyttelse
2. Frimodighed
3. Mirakler

Frimodighed og mirakler er en god kombination

Jeg tror de fleste er enige om at frimodighed er overbevisende og faktisk så kan mangel på frimodighed faktisk også få budskabet til at virke utroværdig.

Om nogle kommer til dig fuldstændig uden indlevelse og siger de netop har vundet en million kroner, så bliver du sandsynligvis lidt mistænksom.

Når kontrasten mellem budskabets indhold og den følelsesmæssige indlevelse i præsentationen bliver for stor får det faktisk budskabet til at virke utroværdig. Måden du præsenterer et budskab på vil i stor grad påvirke om folk kommer til at tro dig eller ej.

Den negative siden af dette er at man kan forkynde noget som er løgn, men om man gør det med frimodighed og begejstring vil mange mennesker ukritisk tro dig.

Men det var ikke kun frimodigheden som kendetegnede de første kristne. Vi ser også at mirakler og det overnaturlige var en naturlig del af deres hverdag. Mirakler var også noget der fulgte forkyndelsen deres.

Apostlenes Gerninger 14:3

De blev der i lang tid og forkyndte frimodigt i tillid til Herren, som bekræftede ordet om sin nåde ved de tegn og undere, der skete ved deres hænder;

Flere steder ser vi at mirakler blev brugt som en naturlig del af evangeliets forkyndelse. Ikke bare af Apostlene men også af almindelige disciple som Stefanus og Filip.

Markus 16:20

Men de drog ud og prædikede alle vegne, og Herren virkede med og stadfæstede ordet ved de tegn, som fulgte med.

Apostlenes Gerninger 6:8

Fuld af nåde og kraft gjorde Stefanus store undere og tegn blandt folket.

Apostlenes Gerninger 8:5-7

Filip tog ned til byen i Samaria og prædikede for dem om Kristus. Og i folkeskarerne var alle som én optaget af det, Filip sagde, når de lyttede til ham og så de tegn, han gjorde; for mange af dem, der var besat af urene ånder, dem før de ud af med råb og høje skrig, og mange lamme og halte blev helbredt.

En ting er at frimodig påstå at Jesus er den samme i går, i dag og til evig tid; men om man ikke kan få erfare det så hjælper det os ikke så meget.

Jesus har ikke kaldt os til kun at forkynde at Gud rige er kommet nær, men også til at demonstrere det.

Hvordan bliver man så frimodig?

Om du ikke er af den udadvente type så kan du måske hurtig tænke: "Ja, det havde været super om jeg kunne være mere frimodig, men hvordan bliver jeg det?". Men at være frimodig har ikke noget med personlighedstype at gøre. Du kan faktisk være meget frimodig, selv om du ikke er udadvent.

Frimodighed er nemlig ikke noget man er født med, men noget som kommer helt naturligt under de rette omstændigheder. Om man ikke føler man har frimodighed så behøver man ikke føle sig fordømt; man må bare gøre det som må gøres for at blive frimodig.

Det man også må vide er at frimodighed ikke er noget man altid har. Det kan være perioder hvor man er mere frimodig, men det betyder ikke at man har mistet frimodigheden om man vågner en morgen og opdager at man ikke føler sig frimodige.

Frimodighed er for de aller fleste ikke noget konstant, men noget der kommer når vi tager det første steget.

1. Du er frimodig når du ved hvad du taler om

Om du siger til nogle hvad du heder og de siger "nej, det tror vi ikke på", så vil du frimodig påstå at de tager fejl. På samme måde er du frimodig i dine påstande når du taler om ting hvor du ved at du har ret.

Mange kristne i dag er vokset op i menigheden og har derfor mange venner der. Men om ikke de bliver oplært i hvad troen går ud på, vil de heller ikke have nogle frimodighed når det skal dele den med andre.

Derfor er det vigtig at grundig undervise de troende i Guds ord, så de kan blive sikre på hvad de tror og kunne gi svar når mennesker spørger.

2. Du bliver frimodig når du oplever Gud

Når vi ser på de første kristne så ser vi at deres frimodighed kom efter et møde med Gud. Dette er meget tydelig når man ser forskellen på Peter, før og efter han blev døbt i Helligånden.

Før han blev døbt i Helligånden fornægtet han at have været sammen med Jesus, men efter at have oplevet Helligåndens dåb stillet han sig frem for de samme mennesker der havde korsfestet Jesus og forkyndte frimodig evangeliet for dem.

Resultatet af Helligåndens dåb i Apostlenes Gerninger kapitel to var at de frimodig forkyndte evangeliet. Det samme ser vi i Apostlenes Gerninger kapitel 4.

Apostlenes Gerninger 4:31

Da de havde bedt, rystedes det sted, hvor de var forsamlet, og de blev alle fyldt af Helligånden, og de forkyndte Guds ord med frimodighed.

Når de oplevede modstand var løsningen at blive fyldt af Helligånden, for så fik de frimodighed igen til at gå på med nyt mod.

Når vi ikke giver rom for at mennesker skal kunne opleve Gud så fratager vi dem også en vigtig kilde til frimodighed.

Du bliver mere sikker på en sandhed når du personlig har erfaret at den fungerer, derfor bliver også det vigtig at dem som bliver frelst får opleve noget og ikke kun kommer til en intellektuel overbevisning

1. Thessalonikerne 1:5

For vort evangelium kom ikke til jer blot med ord, men også med kraft og med Helligånd og med fuld vished...